Lietas Nr. 11200040215
Lietas arhīva Nr. K13-0212-16/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Dobelē 2016.gada 7.novembrī

Dobeles rajona tiesa:
tiesnese Ā.Ulaseviča
ar tiesas sēžu sekretāri G.Vālodzi
piedaloties prokuroram R.Košinskim
atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu,
kurā **/pers. D/,** personas kods /personas kods/,
apsūdzēts pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas.

Tiesas izmeklēšanā, pārbaudījusi pierādījumus attiecībā par morālās kompensācijas piedziņu, tiesa
k o n s t a t ē j a:

/pers. D/ tīši nodarīja tādu miesas bojājumu, kas nav bīstams dzīvībai un nav izraisījis Krimināllikuma 125.pantā paredzētās sekas, bet izraisījis ilgstošu veselības traucējumu (vidēja smaguma miesas bojājums) un konkrēti:

2015.gada 12.jūlijā ap plkst.21.30 /adrese/, /pers. D/ aiz nepatikas pret /pers. E/, tīši ar dūri trīs reizes iesita viņam pa krūšu kurvi un vienu reizi pa galvu. Sitienu rezultātā /pers. D/ cietušajam /pers. E/ nodarīja miesas bojājumus: galvas smadzeņu satricinājumu, sistu brūci kreisajā ausī, ādas nobrāzumus sejā, 8.-9.ribu lūzumus kreisajā pusē, kas pēc sava rakstura attiecināmi pie vidējiem miesas bojājumiem, kas izraisījuši ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas.

Ar šādām savām darbībām /pers. D/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. D/ savu vainu celtajā apsūdzībā atzina pilnīgi. Lūdza tiesu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā /pers. D/ vainīgumu viņam inkriminētajās darbībās. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu tiesa pieņēmusi lēmumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā /pers. D/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas, pārbaudīt tikai apsūdzētā personības raksturojošos datus, vienlaikus izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, t.i., ka šādu spriedumu apelācijas kārtībā var pārsūdzēt tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem.

Apsūdzētā **/pers. D/ darbības ir pareizi kvalificētās pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas**, jo viņš nodarīja tādu miesas bojājumu, kas nav bīstams dzīvībai un nav izraisījis Krimināllikuma 125.pantā paredzētās sekas, bet izraisījis ilgstošu veselības traucējumu (vidēja smaguma miesas bojājums).

Lietā cietušais /pers. E/ ir iesniedzis pieteikumu materiālā kaitējuma kompensācijai 30 *euro* apmērā un morālā kaitējuma kompensācijai 1000 *euro* apmērā. Tiesas sēdē cietušais uzturēja pieteiktās kompensācijas – par ārstēšanās izdevumiem 30 *euro* apmērā, par morālo kompensāciju 1000 *euro* apmērā, paskaidroja, ka ir cietis pietiekami lielas sāpes un neērtības, trīs nedēļas viņam bija noteikts gultas režīms sakarā ar smadzeņu satricinājumu, vairāk kā mēnesi nav varējis normāli gulēt, jo traucējis ribu lūzums, sakarā ar nodarītajiem miesas bojājumiem nevarēja vairākus mēnešus fiziski aktīvi darboties, tāpēc joprojām uztur pieteikto materiālā kaitējuma atlīdzību 30 *euro* apmērā par ārstēšanās izdevumiem un morālā kaitējuma atlīdzību 1000 *euro* apmērā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. D/ piekrita tam, ka ir jāatlīdzina materiālie zaudējumi 30 *euro* apmērā cietušajam, jo viņa darbību dēļ cietušajam tika radīts fizisks kaitējums. Apsūdzētais piekrīt samaksāt cietušajam /pers. E/ arī morālo kompensāciju ne vairāk kā 500 *euro* apmērā, jo uzskata, ka šāda summa ir pietiekoša, lai atlīdzinātu cietušajam morālo aizskārumu.

Tiesa uzskata, ka cietušā /pers. E/ pieteikums mantiskā kaitējuma atlīdzībai 30 *euro* apmērā un pieteikums morālā kaitējuma atlīdzībai1000 *euro* apmērā ir pamatots un apmierināms pilnībā, jo minētos kaitējumus ir nodarījis apsūdzētais ar savām darbībām un viņa pienākums ir tos atlīdzināt.

Kriminālprocesa likuma 22.pants paredz, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo, aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas saņemšanai.

Kriminālprocesa likuma 350.pantā noteikts, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 352.pantu kompensācijas apmēru nosaka tiesa, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā radīto mantisko zaudējumu apmēru, noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu, nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspēju zudumu, morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu, psihiskas traumas.

Civillikuma 1635.pants paredz, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot.

Ar morālo kaitējumu tiek saprastas fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisku tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Ja neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai pret nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morāls kaitējums. Kompensācijas apmērs ir atkarīgs no aizskāruma veida, intensitātes un apdraudējuma nopietnības, kaitējuma smaguma pakāpes un ilguma. Mantiskai kompensācijai par nemantisku kaitējumu jāsniedz cietušajai personai gandarījums, tas ir, jādod pilna kompensācija par pārdzīvotām sāpēm un ciešanām. Apsūdzētā mantiskais stāvoklis morālā kaitējuma kompensācijas apmēra noteikšanā nav noteicošais un galvenais vērtējamais apstāklis. Vienlaikus kompensācijas summai jābūt sabalansētai ar vidējo ekonomiskās attīstības līmeni, tā nedrīkst kalpot par peļņas avotu.

Tiesa uzskata, ka cietušais /pers. E/ ir guvis fizisku traumu miesas bojājumu veidā, kas ir iespaidojis viņa veselības stāvokli. Līdz ar to cietušajam ir jāsaņem no apsūdzētā kompensācija par pārdzīvotajām sāpēm un ciešanām, kas ir nosakāma 1000 *euro* apmērā, kas ir samērīga ar gūtajiem miesas bojājumiem un sekām, kādas iestājās.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, **nosakot soda veidu** apsūdzētajam /pers. D/, **tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un tā radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, bet nosakot soda mēru apsūdzētajam, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus un viņa attieksmi pret nodarīto.**

Nosakot sodu, tiesa ņem vērā ka apsūdzētais ir izdarījis tīšu noziedzīgu nodarījumu, kas saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešās daļas nosacījumiem kvalificēts kā mazāk smags noziegums, kas raḑījis kaitējumu, nodarītu miesas bojājumu veidā.

Izvērtējot apsūdzētā /pers. D/ personību, tiesa ņem vērā, ka viņš iepriekš nav tiesāts, administratīvā kārtībā skaitās nesodīts, strādā sezonas darbus ārpus valsts - Vācijā, veicot tehniskus darbus, apgādājamo personu nav, deklarētā dzīvesvieta /adrese/, faktiskā dzīvesvieta /adrese/.

Izvērtējot apsūdzētā attieksmi pret nodarīto, tiesa secina, ka /pers. D/ izpratis savas rīcības negatīvās sekas, jo izdarīto ir atzinis un nožēlo.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu šo vainas atzīšanu un nožēlošanu tiesa atzīst par atbildību mīkstinošo apstākli.

Krimināllikuma 48.pantā paredzētos atbildību pastiprinošos apstākļus tiesa nekonstatē.

Nosakot sodu apsūdzētajam /pers. D/, tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētais vaļsirdīgi atzinies izdarītajā, nožēlojis savu noziedzīgo rīcību, apņēmies turpmāk likumus ievērot, kā arī ņem vērā to, ka apsūdzētajam ir pastāvīga dzīvesvieta, līdz ar to tiesa uzskata, ka apsūdzētajam piemērojams sods, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu, t.i., piespiedu darbs, kas izciešams dzīvesvietas apvidū.

Drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā – apsūdzētajam atceļams pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Ņemot vērā iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.- 515., 520., 523., 524., 527., 528., 530.pantiem, tiesa

n o s p r i e d a:

/pers. D/ atzīt par vainīgu **Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā** paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un **sodīt ar piespiedu darbu uz simts piecdesmit stundām.**

/pers. D/ jāierodas soda izpildes uzsākšanas reģistrācijai desmit darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās Valsts probācijas dienesta Dobeles teritoriālajā struktūrvienībā, kam uzdota sprieduma izpildes uzraudzība.

Drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā – /pers. D/ atcelt pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Piedzīt no /pers. D/ par labu /pers. E/ mantiskā kaitējuma atlīdzībai **30** ***euro*** (trīsdesmit *euro)* apmērā un morālā kaitējuma atlīdzībai **1000** ***euro*** (tūkstoš *euro*) apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem no pilna sprieduma sastādīšanas dienas 2016.gada 21.novembra, sūdzību vai protestu iesniedzot Dobeles rajona tiesā.

Tiesnese (personiskais paraksts) Ā.Ulaseviča